

1984 மார்ச் 15[[திரு. மா. சின்னராசு]

கலைப் பள்ளிகள் என்று கல்லூரிகள் நாடெங்கிலும் ஏற்பட்டு மாணவர்கள் தொழில் நுட்பக் கல்வியினைப் பெறவும், அதன் மூலம் உவன்வளவாய்ப்பினைப் பெறவும் ஏற்பாடுகளை செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. அதற்காக அந்த கல்வியைப் பெற்றிருக்கின்ற, கல்வியைப் பெறுகின்ற வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கின்ற பொது மக்களின் சார்பிலே நான் அதை வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அப்படி தொழில் கல்வியிலும், ஆரம்பக் கல்வியிலும், உயர் நிலைப் பள்ளிக் கல்வியிலும் ஆராய்ச்சிக் கல்வியிலும் இப்படி அத்தனை நிலைகளிலும் அரசாங்கத்தினுடைய திட்ட ஒதுக்கீட்டை அதிகரித்து எல்லா நிலைகளிலும் கல்வித் தரத்தை மேம்பாடு செய்து நிதிநிலை அறிக்கையில் இடம் அளித்து இருப்பதை பலர் பார்க்க மறுக்கிறார்கள். மெர்த்தக் செலவினத்தில் 21 சதவீதம் என்றும், 402 கோடி என்றும் கல்விக்காக ஒதுக்கி இருப்பது உயர்ந்து விட்ட விலைவாசிக்கேற்பதான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றதே தவிர ஒன்றும் அதிகமாக ஒதுக்கிவிடவில்லை என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அவ்வாறு அவர்கள் சொல்வது எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்பதை அவர்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் போட்ட திட்டங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். 21 சதவீதம் எந்த பட்ஜெட்டிலும் கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டது கிடையாது. மொத்த நிதியில் 21 சதவீதம் என்பதை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால்தான் உண்மை தெரியும். ஆகவே கல்விதான் ஒரு சமுதாயத்தினுடைய மறு மலர்ச்சிக்கும் சமுதாயத்தினுடைய வளர்ச்சிக்கும் உறுதுணையான ஒன்று என்பதை நிரூபித்துக் காட்டுகின்ற வகையில், அந்த உண்மையை உணர்ந்து கொண்டு கல்விக்கு முதலிடத்தை மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தந்து..... (மணியடிக்கப்பெற்றது).

7. அறிக்கை அளித்தல்.

விதி 106-ன் கீழ் நீதிபதி இராமபிரசாத்ராவ் விசாரணைக்குழுவின் முடிவுகள் பற்றிய அறிக்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சட்டப்பேரவை விதி 106-ன் கீழ் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொருள் குறித்து அவையின் முன்னவர் அவர்கள் அவைக்கு ஒரு அறிக்கையை வாசிக்க அறிவிப்புத் தந்துள்ளார்கள். நீதிபதி இராமபிரசாத்ராவ் விசாரணைக் குழு தனது விசாரணை முடிவுகளை அரசுக்குச் சமர்ப்பித்துள்ளதாகவும் விசாரணைக் குழுவின் முடிவுகளை அரசு ஏற்றுக் கொண்டுள்ளதாகவும் பேரவைக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. பேரவையில் விசாரணைக் குழுவின் அறிக்கையும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. அதனுடைய நகல் பேரவையினுடைய நூலகத்தில் உள்ளது.

[1984 மார்ச் 15]

(பிற்பகல் 1-00)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : சட்டப் பேரவை விதி 106-ன் கீழ் சட்டமன்றப் பேரவைக்கு ஒரு அறிக்கையை அளிக்க விரும்புகிறேன்.

அரசாணை (பல்வகை), எண் 284, மதுவிலக்கு ஆயத்தீர்வைத் துறை, நாள் 30-11-1981-ல் தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் அவர்கள், அமைச்சர்கள், அரசு அலுவலர்கள் ஆகியோர் மீது சாராயம், இந்தியாவில் தயாரிக்கப்படும் அயல்நாட்டு மது வகைகள் ஆகியவற்றின் உற்பத்தி, மொத்த விநியோகம், சில்லறை விநியோகம், ஆகியவற்றின் உரிமை, உரிமம் வழங்குதல் மற்றும் இவை தொடர்பான பொருள்பற்றி சாட்டுரைகளை விசாரிக்க ஒரு விசாரணைக் குழு நியமித்து அறிவிக்கை வெளியிடப்பட்டது. பின்னால் திருத்தப்பட்ட இவ்வறிக்கையின்படி விசாரணைக் குழுவால் நியமிக்கப்பட்ட நீதிபதி திரு. டி. ராமபிரசாத் ராவ் அவர்கள் தனது அறிக்கையை அரசுக்குச் சமர்ப்பித்துள்ளார். விசாரணைக் குழுவின் முடிவுகளை அரசு ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. விசாரணைக் குழுவினால் அளிக்கப்பட்டுள்ள அதன் முடிவுகள் இப்பொழுது ஆங்கிலம் ஆக்கம் படிக்கப்படுகிறது. அதனுடைய தமிழ் ஆக்கம் விரைவிலே தரப்படும். அதனுடைய முழு விவரமும் உறுப்பினர்களுக்கு அளிக்கப்படும்.

திரு. துரைமுருகன் : ஹைகோர்ட்டிலே கேஸ் போடப்பட்டு இருக்கிறதே, ஸ்டே வாங்கப்பட்டிருக்கிறதே,

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அந்த ஸ்டே வெக்கேட் ஆனதாலே அரசுக்கு ராமபிரசாத் ராவ் அந்த அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்து இருக்கிறார். அரசு அதை ஆராய்ந்து ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அது பத்திரிகையிலே வருவதற்கு முன்னாலே மன்றத்திலே தெரிவிப்பது நல்லது என்று கருதி அதனுடைய முடிவுகளை மட்டும் தெரிவிக்கிறோம் முழு அறிக்கை 400 பக்கங்களுக்கு மேலே வருகின்றன. அதை அச்சடித்து—தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரண்டிலும்—மாண்புமிகு உறுப்பினர் அத்தனை பேருக்கும் வழங்க இருக்கிறோம். தற்போது அறிக்கை அரசுக்கு வந்துவிட்ட காரணத்தாலே, அவை நடந்து கொண்டு இருக்கும் போது, அவைக்குத் தெரிவிப்பது முறை என்று கருதுவதாலே அவைக்குத் தெரிவிக்கப்படுகிறது,

Commission of Inquiry—Presided over by JUSTICE T. RAMA PRASAD RAO.

Chapter XII—Summary of findings and observations.

Allegation No. 1

Whether Thiru M.G. Ramachandran, Chief Minister of Tamil Nadu or Thiru S.D. Somasundaram, Minister for Revenue in charge of Excise or any other Minister of the Cabinet of the Government of Tamil Nadu

1984 மார்ச் 15] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

or any other public servant has collected huge amount's as illegal gratification in connection with the grant of privilege and issue of licences under the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 and the rules made thereunder.

Finding :

Excepting for the allegations made in the Press and on the floor of the House, the same remains unsubstantiated. The members of the Assembly Thiru M.Karunanidhi and Thiru V. Krishnamurthy, M.L.A., who were allowed to participate in the inquiry before the Commission refrained from filing affidavits when the Commission called upon all persons acquainted with the subject matter to file statements. Person accusing others should be willing to make sacrifice to the extent of subjecting themselves to public examination instead of being complacent and evasive. The privileged statements and veiled allegations in the Press are not at all proved or sustained in the proceedings before the Commission. Apart from this, P.Ws. 2 and 3 whose money is the subject matter of discussion in this inquiry would say that they parted with their money for a legitimate business purposes and the object having failed they have filed civil suits in the High Court for the recovery of Rs. 10.75 lakhs which they themselves characterise as a loan lent by them to the receivers, namely, Tvl. Sukumaran and Chakrapani. It is not at all established that the Chief Minister or the Revenue Minister or any other Minister of the Cabinet of the Government of Tamil Nadu or any other public servant collected huge amounts or any amount at all as illegal gratification in connection with the grant of privilege and issue of licences under the Tamil Nadu Prohibition Act and the rules made thereunder.

Allegation No. 2 :

Whether Thiru M.G. Ramachandran, Chief Minister of Tamil Nadu or any other Minister of the State or any public servant has committed any offence punishable under the Prevention of Corruption Act, 1947 or under the Indian Penal Code by obtaining illegal gratification or by causing unlawful gain to others or by otherwise abusing his position or authority in the matter of grant of privilege and issue of licences in the trade of arrack and Indian Made Foreign Spirits.

(This is covered by terms A and B in the analysis of a Notification given in Chapter I and paragraph 2(1) and Annexure I (1) and (2) of the Notification).

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1984 மார்ச் 15]

Finding (1) : We have seen in the course of enquiry that the Chief Minister has at no time had anything to do with the decision making on the applications for licences. In Chapter VIII Volume 3, this matter has been dealt with. This is not provided under the rules. In so far as the Minister for Revenue in charge of Excise is concerned, as Excise Minister he has to accord prior approval to a recommendation made by the Commissioner of Prohibition and Excise. At the time when such prior approvals are given, the files disclose that every standard of care was taken by the public servant in seeing that the prescriptions under the Act and under the rules are satisfied to the hilt by every applicant. It was on the basis of such scrupulous examination the recommendation as made by one of the public servants who is the Commissioner of Prohibition and Excise which ultimately comes to the Revenue Minister for the prior approval. While giving such prior approvals also, the Revenue Minister sometimes did not agree with the recommendation and sent it back for fresh disposal. In these circumstances, it cannot be predicted that either the Chief Minister or the Minister for Revenue in charge of Excise or any other Ministers or any public servant obtained any illegal gratification or did something to cause unlawful gain to others or abused in fact their position or authority.

Finding No. 2.—In Volume II in Chapter VI the Commission has referred to the modus adopted by the public servants and the Revenue Minister in the matter of the grant of privileges and issue of licences for manufacture of arrack and Indian Made Foreign Spirits and connected matters. The Commission had occasion to look into more than thousand files to find out whether in the matter of such grant of privileges and licences, it could be said that any of the Ministers of the State or the public servants have committed an offence under the Prevention of Corruption Act, 1947, or under any other law or indulged in illegal gratification by abusing their authority or by causing unlawful gain to others. An insinuation was made from time to time both in the Press and on the floor of the House that many of the grantees are benamidars for out-of-State persons. In the light of this allegation which stood always and till today as a bare allegation, the Commission had to particularly high-light such of those facts on the files which might have a relevancy to the above insinuation that grantees are benamidars of others. The Commission searched in vain for any substance in those allegations. Not only the grantees but also those who were accused of having lent their names and probably their finance so as to set up their benamidars as grantees in this State for the various licences have sworn to affidavits denying all such allegations. Besides the grantees filing their own self-serving affidavits, others have also filed affidavits denying any corrupt practice and the alleged benami nature of the grants. Appendix VII and VIII contain such affidavits besides 175 affidavits in Appendix V

1984 மார்ச் 15] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

by the grantees themselves. Here again therefore this allegation about the alleged commission of any offence under the Prevention of Corruption Act, 1947, or under any other law remains unsubstantiated. There is no tittle of evidence or acceptable material to find that the Ministers of State or any other public servants obtained any unlawful consideration or caused unlawful gain to others while dealing with grant of privileges and licences both for arrack and Indian Made Foreign Spirits.

(பிற்பகல் 1.10)

While on this, the architects of this inquiry who willingly offered evidence, namely, P.Ws. 2 and 3 would confess that the idea of bribe and corruption never entered into their minds at any time and it was only Thiruvalluvar Balan and Gauthaman who put such nefarious thoughts in them. This was the reason why they characterise them as unscrupulous and dishonest persons. We have already expressed that the Chief Minister had nothing to do with such grants and privileges and the Revenue Minister acted as a statutory functionary while dealing with such licences. I find that the Chief Minister and the Revenue Minister never indulged in any illegal practice or obtained any illegal gratification for the purpose as aforesaid. I also find that no extraneous consideration other than strict observance of law and subservience of established administrative procedure is decipherable from the records and oral and documentary evidence.

In the witness box, P. Ws., 2 and 3 and even P. W. 1, whose evidence is characterised as hearsay, in a camouflaged fashion referred to the Harijan Welfare Minister and the Law Minister as if they were also involved in the alleged bribery spree. When specifically confronted about it, they dressed themselves with a veil of innocence by transferring their woeful story to the mouths of Thiru Balan and Thiru Gauthaman who, ultimately, they had to admit as dishonest persons. They would invent a story that there was rumour that in the State of Tamil Nadu various districts were territorially divided between the State Ministers in the matter of collection of illegal gratification. It is in this context that the names of Harijan Welfare Minister and the Law Minister were trotted out as the primary persons in the alleged territorial division in charge of Madras and Cheungalpattu. Even according to the volunteering witnesses, Thiru Vijayasathya was only contacted for getting an assurance in the matter of purchase of machinery. For a shrewd businessman to be told by a Minister of a State that he should purchase machinery if he wants to do business, is something which cannot be believed at all. I have already held that having regard to the discrepancies in the dates of the meeting and the purpose for which the meeting is said to have been arranged for, there was no such meeting at all as between P.Ws. 2 and 3 and the Minister for Harijan Welfare Thiru Vijayasathya.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1984 மார்ச் 15]

Apart from this reference, there is nothing on record to show that the Harijan Welfare Minister was a party to receive any illegal gratification or was tempted to indulge in any illegal practice for securing the grants in favour of the grantees.

In so far as the Law Minister, Thiru Ponnaiyan is concerned. Mr. Ramaswami appearing for the three volunteering witnesses P. Ws. 1, 2 and 3 categorically represented that he did not want even the examination of the Law Minister and that there is 'no case against the Law Minister so far as his clients are concerned. A very casual reference was made to the name of the Law Minister which again was dexterously introduced by one or the other of the unscrupulous persons. Excepting for such was woven into the false fabric invented by Thiru Balan and Thiru Gouthaman, there is no other circumstance or fact which would highlight upon the involvement in any manner of the Law Minister in the matter of grant of the privileges and licences under the Act and the rules.

I find that the Law Minister Thiru Ponnaiyan and the Harijan Welfare Minister Thiru Vijayasathay never indulged in any illegal practice or obtained any illegal gratification for and in connection with the grants of privileges and licences to the applicants under the Tamil Nadu Prohibition Act and the rules made thereunder. They never dealt with, nor did they have any occasion or necessity to deal with the files relating to the grant of such licences.

Allegation No. 3 :

Whether Thiru M. G. Ramachandran, Chief Minister of Tamil Nadu or Thiru S. D. Somasundaram, Minister for Revenue in-charge of Excise or any other Minister of the Cabinet of the Government of Tamil Nadu or any other public servant committed any irregularity, impropriety, misconduct or abuse of power or contravention of the Prohibition Law in the matter of the grant of privilege and issue of licences in the trade of arrack and Indian Made Foreign Spirits.

(This allegation is covered by terms F. & G. in the analysis of the Notification given in Chapter I and Paragraph 2 (2) and Annexure I (1) and (2) of the Notification).

Finding .—I find on a through examination of the oral and documentary evidence as seen from Vol. II, Chapter VI particularly the files under which such grants and privileges were granted, no irregularity, no impropriety and no abuse of power or contravention of Prohibition law on the part of the above persons. I, therefore, follow that no misconduct either in law or in fact has been committed by the above persons.

1984 மார்ச் 15] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

Allegation No. 4 :

Whether Thiru M. G. Ramachandran, Chief Minister of Tamil Nadu or Thiru S. D. Somasundaram, Minister for Revenue in-charge of Excise, or any other Minister of the Cabinet of the Government of Tamil Nadu or any other public servant have committed any offence known to law or indulged in any irregularity or illegality when the distillery licences were cancelled and re-granted, when there was a waiver of excise duty and vend fee payable at the distillery point and when there was a postponement of the opening of the retail arrack shops from 1st June 1981 to 16th July 1981.

[This refers to terms C.D.E.H.I. J in the analysis of the Notification given in Chapter I and Paragraph 2(1) and (2) read with Annexure I items (3), (4) and (5) of the Notification].

Finding : Apart from the Ministers who have chosen to file affidavits before the Commission which demands acceptance as evidence under Section 4(c) of the Act, prominent and high-placed officials like Thiru T. V. Venkataraman, I.A.S., Thiru Nammalwar, I.A.S., and Thiru S. Panchapakesan, Joint Commissioner have filed affidavits touching upon the matters under consideration. In Chapter IX, Volume IV, we have fully discussed the pros and cons and found that at no point of time there was any infringement of law or any subversion of procedure or an excessive exercise of jurisdiction or statutory power by the authorities (a) when they cancelled the distillery licences and granted fresh distillery licences under Tamil Nadu Act 51 of 1981 ; (b) when they waived excise duty and vend fee at the distillery point ; and (c) when they postponed the opening of arrack retail shops from 1st June 1981 to 16th July 1981. Expediency is not a matter which could easily be the subject matter of criticism unless there is an element of malafides involved in it. Word of mouth or a veiled statement in the Press is not a substitute for proof supported by particulars. Law mandates that particulars which are clinching and definite are to be placed before the Commission for its consideration. Statutory functionaries, having regard to the exigencies and the circumstances, had to act in the way they did and excepting for a bare allegation of Thiru Nellikuppam Krishnamurthy on the floor of the House, which he did not follow up by filing at least a statement or affidavit before the Commission, no one, who is otherwise participating before the Commission pointed out any impropriety, irregularity or abuse of power while the licences for distilleries were cancelled and regranted, etc. The Commission is firmly of the view that in the matter under consideration, no offence under any law has been committed by anyone and there has been no misconduct or abuse of power or contravention of prohibition law on the part of the Chief Minister or the Revenue Minister or any other Minister of the

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1984 மார்ச் 15]

Cabinet of the Government of Tamil Nadu or any other public servant. In fact, the Ministers of the State have filed affidavits to explain their stand and position. I accept their evidence and find that this allegation has not been proved.

Allegation No. 5.

Whether Thiru M. G. Ramachandran, Chief Minister, or Thiru S. D. Somasundaram, Minister for Revenue in-charge of Excise, or any other Minister of the Cabinet of the Government of Tamil Nadu or any other public servant, did confederate with any one including Nellipuzha Jose and others for illegal consideration while granting privileges and licences for manufacture of arrack.

[This is covered by term K in the analysis of the Notification given in Chapter I and Paragraph 2(3) read with Annexure II (1) of the Notification].

Finding : We have already seen in Volume II, Chapter VI and Vol. IV in Chapter X, as to how the story of an arrangement or agreement between the Chief Minister and other Ministers of the State on the one part and Nellipuzha Jose and others on the other part stand only as a bare and unsubstantiated allegation. In fact, in the Notification when the Commission was asked to enquire, the words used are "Nellipuzha Jose and others". The Commission noticed in the course of discussion in Chapter VI, that various other persons who were provoked by the Press Criticism and public statements have come forward to file affidavits before the Commission to swear and to assert that they have nothing to do with the grant of privileges and licences for the manufacture of arrack in the State of Tamil Nadu and that the fantastic story that illegal consideration passed under a pre-conceived agreement between some persons and the Ministers of the State are totally baseless. Having noticed such affidavits on its file, the Commission dealt with them in detail and made observations accepting those affidavits filed by independent third parties challenging the averment as to any agreement between them and the Chief Minister and Revenue Minister and other Ministers of the State and Public servants. For the reasons already fully set out in the above Chapters, the Commission is of the firm view that there was no agreement between the Chief Minister and other Ministers of the State and public servants of the State on the one part and Nallipuzha Jose and others on the other part referred to in the Legislative Assembly on 28th August 1981 in the matter of grant of privileges and licences for manufacture of arrack and the entire edifice concerning this charge falls miserably to the ground.

1984 மார்ச் 15] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

Allegation No. 6.

Whether Thiru M. G. Ramachandran, Chief Minister or Thiru S. D. Somasundaram, Minister for Revenue in charge of Excise or any other Minister of the Cabinet of the Government of Tamil Nadu or any other public servant colluded with the licensees of arrack bottling plants or licensees for whole sale supply of arrack in fixing huge margin of profits with a view to share the profits.

[This is covered by term L in the analyses of the Notification given in Chapter I and Paragraph 2 (3) read with Annexure II (2) of the Notification].

(பிற்பகல் 1.20)

Finding.—From the records it is seen that the price pattern fixed for arrack is not the result of a sudden decision. But it was after due analysis and after weighing pros and cons of the existing price structure, after hearing the trade which was affected by it, the Government was persuaded to fix the price. In Chapter X Volume IV, we have dealt with this aspect in detail. The officials concerned have set out in their affidavit, the detailed working sheets resulting in the refixed price, and state that such a decision was taken after the trade was consulted and after taking into consideration the prices in the neighbouring States as well. Thiru M. Karunanidhi who raised an objection regarding the price structure including the often-harped theory of benami, which has already been found to be false, did not pursue his objections by coming openly before the Commission by filing an affidavit sustaining his objection as regards refixed price. The challenge, therefore, remains as a bare challenge without the same being substantiated by any acceptable material which could be considered by the Commission. It is seen that the well-known economic principle in fixing a price for marketable commodity were borne in mind by the State Government.

No material being available to disturb the price as fixed, I see no justification at all in accusing the Chief Minister or the Revenue Minister or any other Minister of the State or public servant on such fixing of the price. The gravamen of the charge that the Chief Minister and others colluded with the licensees to share the profits to say the least, is unwarranted without the same being backed up or supported by any material, which could be brought up before the Commission for consideration. I find this allegation also as baseless. Instead of the accusers being pedantic they should have also borne in mind the moral component which takes its legitimate and rightful place while accusing others.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1984 மார்ச் 15]

Allegation No. 7 :

Whether the Chief Minister or any other Minister of the State or any one else have acted in any manner contrary to the established practice and rules and if so, to fix the responsibility for the same. [This is covered by term M in the analysis of the Notification given in Chapter I and Paragraph 2 (4) of the Notification].

Finding :

At the second session, when this Commission took charge there was no doubt whatsoever that it was only the three volunteering witnesses, who were willing to get into the box and speak about as to how Rs. 10.75 lakhs of their money was dealt with by them. In the course of their examination it became necessary for the Commission to call for files relating to the grants and privileges for arrack and or Indian Made Foreign Spirits. Those files were made available as early as May and June 1983. The enquiry concluded when this Commission reserved its decision on 15th September 1983. By that time, through counsel and their arguments and through oral and documentary evidence on record, there was full appraisal of the necessary and relevant facts concerning the Notification. At that point of time and till now, there is nothing which would suggest that there is any other matter either connected with or incidental to any act or omission or transaction referred to in the Notification dated 30th October 1981 under which the Commission has been appointed. All the more so, this is the position since the Commission has rejected all the interlocutory applications as being without any substance. Repeatedly this Commission, while dealing with the other issues, has held that no one including the Ministers and public servants have committed any offence at all or indulged in any irregularity, impropriety or illegality. This charge therefore is answered in favour of the Ministers and public servants and the Commission finds that nothing more survives for a further enquiry to be undertaken on any so-called incidental matter connected with the subject. (Vide Vol. V. Chap. XXI).

Allegation 8 :

Whether in the framing of the fresh rules during the period from 21st March 1981 and ending with the date of the publication of the Notification, namely 30th October 1981, providing for separate licences for wholesale supply and retail supply of arrack or Indian Made Foreign Spirits and fixing the number of wholesalers in the State for Wholesale supply of arrack or Indian Made Foreign Spirit, there is violation of any kind. [This is covered by term N in the analysis of the Notification given in Chapter I and Paragraph 2 (5) of the Notification].

1984 மார்ச் 15] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

Finding :

In Chapter XI Volume IV, we have dealt with this in detail and it is unnecessary to refer to them at the time of rendering the final conclusions. I find there is no violation in the matter of framing of rules during the period in question providing for separate licences for wholesale and retail supply of arrack and Indian Made Foreign Spirits and fixing the number of wholesalers for arrack and Indian Made Foreign Spirit in Tamil Nadu. Such rule making power is available to the State Government and such rules have not even been questioned in a manner known to law. I therefore find that there is no violation of any kind when the fresh rules were framed between 21st March 1981 and 30th October 1981.

Finally and in the light of my findings on each of the allegation as above, I reiterate that the Chief Minister of Tamil Nadu has to be completely exonerated from any charge or blame whatsoever as all the allegations made against him have been proved to be totally false and baseless. This conclusion applies to all the other Ministers of the State and public servants also.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார் ..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதன் பேரிலே கிடை யாது. இந்த ஸ்டேட்மெண்டிலே என்ன பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ?

திரு. அ. ரகுமான்கான் : நான் ஒன்றும் தப்பாகக் கேட்க வில்லை ஸ்டேட்மெண்ட் பேரிலேயும் எதுவும் கேட்கவில்லை, நான் சொல்வது தப்பாக இருந்தால் உட்காரச் சொல்லுங்கள், உட்காருகிறேன்.

இங்கே அறிக்கையை நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே பால் கமிஷன் அறிக்கை இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்ட போது சட்டசபையிலே விவாதத்திற்கு அனுமதிக்கப்பட்டது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்காருங்கள். நான் சொல்லிவிடுகிறேன்.

You are going into the details of the case.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : நான் சொல்வதைக் கேட்டு விட்டு, பிறகு தப்பு என்றால் சொல்லுங்கள்

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு விளக்கம் சொல்லிவிடுகிறேன். இந்த அறிக்கையைப் படிப்பதற்கு முன்னாலே நான் குறிப்பிட்டேன். ராம்பிரசாத் ராவ் கமிஷன் கொடுத்திருக்கிற அந்தத் தீர்ப்பு அரசாங்கத்திற்கு வழங்கப்பட்டது. அரசாங்கம் அதைப்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1984 மார்ச் 15]

படித்து பின்னர் ஏற்றுக் கொண்டது. அந்த பைபிண்டிங்ஸ் மட்டும் முழுவதும் இப்போது நான் படித்தேன். அந்த பைபிண்டிங்ஸ் முழுவதும் இன்று மாலைக்குள்ளேயே எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் கொடுக்கப்படும். அதற்குப் பிறகு அதனுடைய மொழி பெயர்ப்பும் தரப்படும். நானூற்றுச் சில்லரைப் பக்கங்கள் இருக்கின்றன. ஆங்கிலம், தமிழ் இரண்டும் அச்சடித்து எல்லோருக்கும் தரப்படும். அதற்குப் பிறகு, பால் கமிஷன் அறிக்கையைப் போல, விவாதிப்பதற்கென்றே ஒரு நாளோ, இரண்டு நாட்களோ எடுத்துக் கொள்ளப்பெறும்.

அதைப்பற்றி அலுவல் ஆய்வுக்குழுவில் முடிவு எடுத்துக்கொள்ளலாம். தனியாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். அந்த அறிக்கை அத் தனை பேர்களுடைய கையிலேயும் இருந்தால்தான், முழு விவரங்களையும் தெரிந்து கொண்டு விவாதத்தில் கலந்து கொள்ள இயலும். உடனடியாக இன்றே நான் படித்தது எல்லோருக்கும் தரப்படும். அதற்குப் பிறகு, அதனுடைய மொழி பெயர்ப்பு தரப்படும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் காலை அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று மாலை 4-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-28 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

பிற்பகல் 4-00 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை மீண்டும் கூடியது.

6. வரவு-செலவுத் திட்டம், 1984-85 வாக்கெடுப்பு—(தொடர்ச்சி)

கோரிக்கை எண். 17—கல்வி—(தொடர்ச்சி).

திரு. மா. சின்னராசு—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, காலை 11-ல் கல்வி வளர்ச்சிக்காக நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் தலைமையில் அரசாங்கம் பல்வேறு நிலைக கல்விக்காக ஏற்படுத்தியிருக்கிற நல்ல திட்டங்களைப் பற்றி குறிப்பிடுகிற வாய்ப்பைப் பெற்றேன். அதே போல் கல்வியின் இன்னொரு கூறு ஆசிரியர்கள் அவர்களது நலனில் புரட்சி தலைவர் அவர்களின் அரசு நமது கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் பெரு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டு அவர்கள் கோரிக்கைகள் வருகிற நேரங்களிலெல்லாம் அவைகளை நிறைவேற்றி அவர்கள் மனதில் மாணவர்களுக்கு கல்வி புகட்ட வேண்டும் என்கிற ஒரு நல்ல குழுவை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.